

Z přátelských kruhů.

ZE STOCKTON, Kans. — Ctěná redakce! Přijímte srdečný pozdrav vy i etěné čtenářstvo. Přicházím zase s několika řádky, ale nemyslíte, že snad mám v et. vašem listě místo zrentované. — Když tak někdy jedu do města, není mnoho lidí k spatření, což uzná i vzdálenější přítel, kterýž by tudy cestoval. Jedu okolo farm a v druhé hrajou na varhany a v třetí zpívá fonograf. Než o nehdy za krásného dne zavítal do Stockton Robinsonův cirkus a tu šlovcé uzřel ohrovnou společnost lidskou. Kde se jen ten dobrý lid vzal aneb odkud přišel — jest hádankou. Náš redaktor od "Recordu," který měl vše vypočteno, mně pravil, že šťastníků bylo okolo 4,000 a že Robinsonův kasár shrábnul na 3,700 dolarů a že za ty peníze mohlo být zapotřeno 300 širotků po celý rok. Ale, kdyby částka ta měla být sehnána na ubohé širotky způsobem jiným, bylo by to prý hrozné. A přece by to byl jen projev lid-skosti, neboť širotek nemohou za to, že ten svět užřel. Některým zemřelí rodiče předsčasné, jiné rodiče ponechali osudu a jiní opět byli podatřeni. Nad těmi širotky nikdo slzy neuronil a rovněž i ti širotečkové nemohou slzy uronit, poněvadž nepočítali ani lásky mateřské ani lásky otce svého. Jsou postřkovaní s místa na místo a časem s velkou trpkostí jest jim ten kouslíček chleba podáván. Než marno mluvit. Až přijde Robinsonův cirkus podruhé, bude to to-též. — Stál jsi, milý příteli, někdy na vyvýšeném místě a pozoroval jsi nějaký slavnostní průvod, který se kolem tebe ubíral? Zajisté jsi si myslil, jak typicky se průvod ten pohyboval. My všichni jsme více méně dychtiví, abychom se průvodu okázalého účastnili. V průvodu takovém jede šlovcé a bujně oří, jma cpánás červeným fáborem a maje na rukou bílé rukavičky. Chvillemi bodne oř svého ostruhou, aby tento byl ještě bujnější, ale v zápětí jej strhuje uzlou zpět, aby krásnější vyšlapoval. Pak následuje kapela, zvůně hrnje, dále pak vznesené občanstvo v kočárech a ve vši nádhře a okázalém lesku, tak jako by konalo něco důležitého pro dobro a prospěch lidské společnosti. Na to následují lidé prostří, méně vznešení, pěšky. Každý ten šlovcé v řadách si myslí, že jest stej-ně oprávněn vézt se v kočáře jako ti druzí a že tudíž nemusel tr-máčet se nahý po dlážděném ulici a držeti krok. A tu si některý jednotlivec pomyslí, že se podruhé poveze též v kočáře a že on i žena jeho musí mít právě tak krásné šaty. A v myšlenkách těch vyboží z řady, načež maršál po-bídně koně a vzkřikne: "Do řady a držet krok!" Tak se průvod ten ubírá z ulice do ulice, jeden z chodců, vláděje noby své namáha-vě, zvedne ruce, na znamení, že již dále nemůže jíti. Zastaví se prů-vod ten? Nikoliv! V okamžiku nastoupne na uprázdněné místo jiný s odznakem a pochoduje se dále, jako věra aneb dnes. Co to vše znamená? Odkud všichni přišli aneb kam všichni jdou? Ti dobří lidé. Ptej se šlovcéka moudrého a bude-li chtít moudře od-povědět, řekne, že neví a ještě k tomu dodá: "Nedělejme ten svět horší, ale můžeme-li, udělejme ho lepším. Avšak těmi velkými oká-zalostmi lesku a slávy zvět lepším neuděláme." Se srdečným pozdra-vem všem čtenářům tvám v ště J. Josef Hrabě.

vnitřnímu zranění. První noc je-ště mluvil, v neděli ráno ztratil vědomí a v úterý ve 3 hodiny ráno vypustil svou šlechtnou duši. Odpusťte, že nepiši více — půso-bíť mi to velikou bolest. — Jestě podotýkám, že koně rozbili "haya-ruak", utekli a zamotali se někde do stromů a lidé nám je přivedli. Pozdravuje vás bolem zdrcená Anežka Škrdiantová.

Z FAIRHOPE, Alabama. — Ctěná redakce "Pokroku Západu" a "Česko-Amerického Venkova"! — Především Vám gratuluji k nové-mu 41. ročníku a přeji Vám, byste mohli s vydáváním "Pokroku" přečkat ještě alespoň 60 roků, neb jest to krásné čtení. Ale od mojí staré dostanete, neb jste zapomně-li zaslati jí část, obsahující romá-ny "Věk" a "Jindru." Prohle-dala celé noviny, ale kde nic tu nic. Položte pomalu časopis na stůl a jest smutná. Já se ptám, co jí je, a ona odekla, že nic. Mně to bylo nápadné, neboť jsem tušil, že v tom něco musí být, a také konečně to z ní vylezlo, že jste jí zapomněli poslat romány, a ona že jich má pořad máto. — Též vám musím sdělit, jaké jsme zde měli počasí. Prvního května a třetího zde přišlo, pak jsme nedostali déšť až 29. května. Červen byl moe teplý a takové teplo prý tu už ne-bylo 35 roků. V červenci jsme měli přelivo a též chladnější než v červnu. Já jsem vždy měl z ji-hu strach, že tu pro teplo nevy-dřímá, a ono zatím jest zde v létě chladnější nežli ve státech sever-ních. Největší teplo zde bylo dne 11 srpna a nice teploměr ukazoval 107 stupňů, jindy jen 98 a 101 a teď už ani po 14 dnů 90 a 92 stup. Tak jsme to šťastně přestáli. Úžeh sluneční zde nedostal nikdo, neb skoro každý den dostal se k je-denácté hodině váněk od moře — ležít městečko Fairhope na samém břehu Mobilského zálivu, z druhé strany jest záliv Mexický. Měste-čko Fairhope založili dva američtí redaktori, kteří jsou tu ve veliké vážnosti, což vysvětlí nejlépe z to-ho, že jeden z nich jest zvolen za soudec a i za právníka. Ti sem přijeli před 15 roky a když viděli a osobně se přesvědčili, co a jak zde roste, rozespali se o tom v no-vinách a dle posledního sčítání li-du bylo zde usazeno 591 obyvate-lů. A mohlo jich zde býti už mno-hem více, snad i tisíce, ale pozem-ky skupila Colonie, která je ne-chce za žádnou cenu prodat a ta-ké neprodá. Ona všechno jen ren-tuje. Já jsem koupil od jednoho Jihana, který jest zrovna vedle té Colonie. Poněvadž pak ve Fair-hope není skoro už nic k prodeji a lidé stále a stále sem jezdí, tu, vi-douce, jaké jsou zde úrody, od Co-lonie rentují a sice nevyčistěný vykáčený les. Někdo snad řekne, že to není pravda, ale jest tomu skutečně tak. Teď jsem dostal šest nových souadů, ale všichni mimo dva rentovali. Jeden zren-toval 60 akrů, dal si pařezy vytr-hat a na celých 60 akrech sázá sa-mé pekanové stromky. Ostatní za-se staví domky a stáje pro doby-tek. My se tomu doma smějeme, jak jsou ještě lidé hloupí — na ci-zím majetku stavět, čísti vykáče-ný les a k tomu ještě z každého akru platit 50 centů ročně. Ti li-dé to mají arciť zrentováno na 50 roků, ale když z toho budou už-iteční, mají postavené domky, udě-lané ploty, tak chce Colonie na-nich z akru ročně \$1.25 a i více rentu. — Také musím s vámi sdě-lit neuvěřitelnou takřka novinku, a sice, že se zde pletou do farma-ření už i doktoři a advokáti. — Jsou zde již tři doktoři, kteří far-my mají, a jeden právník. Arciť že si na práci jednáji a sami nic nedělají. Čech jsem zde já jediný (ovšem s rodinou, ale nestýká se nám zde, neb máme hodně souse-dy. Nejbližší jsou dva Chicagčané, a kterými hraním plotem. — Jeden jest Němec, chicagský ro-dák, a byl 45 roků v Chicagu. Druhý jest 30letý štorák, též z Chicagu. Já bych ate byl radši, kdyby zde byl usazen nějaký Čech. Jest zde ještě na tři míle od Fairhope nedaleko mne něko-lík čtyřlístek, který by se zde mo-hly odkoupit. Toto však nepři-zná to přišlo, že bych z toho měl ně-jaký osobní zisk, nejsem agentem. Ale za čtyřem upřímným Čechům bych mohl poradit — a pak bylo by nám zde veselí. S pozdravem se znamenám Jan Wenzel.

Z CRAB ORCHARD, Nebr. — Vážení redakce! Nuže, co máme nyní tak právě nového? Závodí tlnu, ovšem, ty jsou vskutku časo-vé a nové sakumpak, však se také kde kdo o ně zajímá a je přetřásá. Přetřásá se leccos, i ta slavná slavnost, pořádaná na počest postavení pomníku našemu Karlu Havlíčkovi. Byla to slavnost prvého řádu, která se prý vydářila v každém směru, byla to oslava vskutku důstojná našeho heroa. — Slavnost ta prý dala posilu če-skému lidu zde v Americe, aby dále žil a tvořil ve jménu českém. Tam na té slavnosti bylo vidět, jak pealy mnohé noviny, v očích našeho lidu zápal a nadšení pro naše zájmy při vzpomínce na Havlíčka, Havlíček přišel na mysl mnoha tisícům českých duší, když vyslechli nadšeně řeči při odha-le-ní pomníku, jeho pomníku, který má tam v parku hlásat Havlíčka, avšak, Havlíček byl poslední čas v modě, kdo pak by byl tak staromod-ním, aby neplaval s proudem? Vskak ono to přejde a vše zase pů-je svou cestou dále. Dnes ještě možná zřít zařatě pěstě a ztrnulý znak pro Havlíčka — v boji proti kolegovi—konkurentu, také žur-nalistovi. Po čase ale i to přejde, neb "svět jest pořád stejný a lidé ho nezmění, plivni si stokrát do moře, ono se nezpění". — Od-pusťte mi, dostal jsem se dále, než jsem zamýšlel. Čhtěl jsem pouze ukázat, že jest Havlíček ve svých spisech vykřystalovaný a že tudíž není třeba vésti boj o různé vy-kládání jeho spisů. Jedni tvrdí, že věřil, jiní, že nevěřil. Kdo má pravdu? Vysmíval se náboženství, kněžím, církvi — tedy nevěřil. To není pravda! Čhtěl být knězem, byl v semináři — tož věřil! Jen vezmi do ruky spisy Havlíčkovy, čti řádku za řádkou a pozorně a čti o jeho životě. Dnes, řekne-li někdo, jsem svobodomyšlný, hledí na kněze aneb i na věřícího s pa-trou, s opovržením a za nic by se nestal přítelem kněze, třeba jen k plánka, který má pouze tu chy-bu, že šel na kněžství a že hlásá to, co on sám snad za pravdu u-

ně abonenti přejou si mít list s duchem americkým. Nuže, tedy jen mlčet. Máme to poměry, Ben Ahibo! To zde ještě nebylo, aby čtenáři vychovali si redaktora, který by jim psal, jak oni chtějí. A jak by také ne! Dát jeden dol-lar ročně na list a nesmět si ani poručit, co tam býti má neb nemá. Proč bychom byli v Americe, v ze-mi Svobody, abychom si nemohli v každém směru, byla to oslava vskutku důstojná našeho heroa. — Slavnost ta prý dala posilu če-skému lidu zde v Americe, aby dále žil a tvořil ve jménu českém. Tam na té slavnosti bylo vidět, jak pealy mnohé noviny, v očích našeho lidu zápal a nadšení pro naše zájmy při vzpomínce na Havlíčka, Havlíček přišel na mysl mnoha tisícům českých duší, když vyslechli nadšeně řeči při odha-le-ní pomníku, jeho pomníku, který má tam v parku hlásat Havlíčka, avšak, Havlíček byl poslední čas v modě, kdo pak by byl tak staromod-ním, aby neplaval s proudem? Vskak ono to přejde a vše zase pů-je svou cestou dále. Dnes ještě možná zřít zařatě pěstě a ztrnulý znak pro Havlíčka — v boji proti kolegovi—konkurentu, také žur-nalistovi. Po čase ale i to přejde, neb "svět jest pořád stejný a lidé ho nezmění, plivni si stokrát do moře, ono se nezpění". — Od-pusťte mi, dostal jsem se dále, než jsem zamýšlel. Čhtěl jsem pouze ukázat, že jest Havlíček ve svých spisech vykřystalovaný a že tudíž není třeba vésti boj o různé vy-kládání jeho spisů. Jedni tvrdí, že věřil, jiní, že nevěřil. Kdo má pravdu? Vysmíval se náboženství, kněžím, církvi — tedy nevěřil. To není pravda! Čhtěl být knězem, byl v semináři — tož věřil! Jen vezmi do ruky spisy Havlíčkovy, čti řádku za řádkou a pozorně a čti o jeho životě. Dnes, řekne-li někdo, jsem svobodomyšlný, hledí na kněze aneb i na věřícího s pa-trou, s opovržením a za nic by se nestal přítelem kněze, třeba jen k plánka, který má pouze tu chy-bu, že šel na kněžství a že hlásá to, co on sám snad za pravdu u-

znává aneb pravděpodobněji po-kládá za nutné pro svou existenci. Víme, že Havlíček měl přátele me-zi chudými kaplany, kteříž, poně-vadž byli bez protekce, do své smrti tloukli se bídne po fariích. Havlíček nebyl jejich nepřitelem, on bojoval až do posledních svých sil proti velkým, af už to byla hierarchie, aristokracie aneb byro-kracie. On nemiloval prázdna slo-va, plně řeči, on bojoval rázně. On na tehdejší dobu nebyl ani vlastencem, vždyť přece psal "a ku své vlasti pišes slasti, msti" a dále "vlast a vlastenectví samo jest už tak zneuctěno, že by se ne-mohlo vůbec užívat anebo aspoň řádně prokouřit". Co tím mí-nil, to bystrý čtenář snadno mohl tedy pochopit. I básník Machar dnes piše: "Vlast stará, vůně zlá macecha, jež vzhlíží se v očiš lá-ce, v zlodějích, lumpech a dare-bech a nechá hynout děti v práci, klidně." Tak i Havlíček tehdy smýšlel a proto měl tak málo obli-bu u vůdčích kruhů. A já věřím, že i dnes u těch moených českých veličín je oblíben jen tak na oko, že na něho se žádnou láskou ne-vzpomínají. Když přikládá se mu veliká zásluha o vlastenectví, ne-smá se myslet tím vlastencem dnes prováděné. Kdyby dnes žil, vzal by jistě to své ostré pero do ruky a řekl by třeba tomu největ-šmu vlastenci přímo, co si o něm myslí, a jak se patří by si poví-til na to líz-vlastenectví. V mém rodišti, tam v Čechách, jako všu-de jinde, na oslavách Husových kde kdo měl účast, všude plála světla a vlály prapory, jen fara byla zatmělá, kdežto při oslavě Havlíčkově farská okna zafíla i prapory na budově farní vlály. Hus, vzor kněze, neuznán, Havlí-ček uznáván. Takový je ten běh světa. Nad tím se může leckdós zamyslet a neví, kdo by se zda-rem luštil tu záhadu. Záhadou jest mi i to, jak ten chlápek Havlí-ček v parku pozná Čechy, kteří mu přijdou vzdáti hold. Vím, že přijdou i Němci a bude slyšet ně-mecky, přijdou třeba i Italové a bude slyšet italsky, ale že jen č-

rou náhodou se stane, že před so-chou jeho bude zníti řeč jemu mí-lá, za kterou on tak rád často lá-nal kopí. Mám strach i z toho, že, i když se toho dočká, bude to pouze hloupý "greenhorn", který bude česky mluvit, protože ti "greenhorni" jinak mluvit ne-umějí. Milí čtenáři, odpusťte, že zabírám tolik místa — již končím. Čhtěl jsem jen ukázat, že to nadše-ní jest jako bublinka mydlinová v malém dětem pro radost. Každý bych se mýlil a vše to nebylo pra-va, pak by to jistě bylo krásné jíti tam do parku a vzdáti hold veli-kému Čechu Karlu Havlíčkovi Bo-rovskému. Mnoho štěstí vám pře-jí F. Matiboj Dejm.

PŘIMOŘSKÝ TEXAS.
Mám v prodeji tisíce akrů krás-ných zařazených a vzdělaných fa-rem, lesů a surových preriích pozemků ve středním a přimoř-ském Texasu za mírné ceny a na lehké splátky. Pláte si o český pozemkový pops Texasu a o se-znam a ceny pozemku, které pošlu zdarma na požádání. Pište na: **JOS. DĚDEK, Rosenberg, Tex.**

Velký výběr
dobrých a lacných nevdělaných po-zemků, jaké i farm v Minnesotě, Wisconsinu, Michiganu a Kanadě. V největší vzdálenosti od velkých měst St. Paul a Minneapolis. Doud dobrá příležitost ku koupí dobré a lacné pů-dy. Pište na: **F. B. MATLACH, český pozemkový jednatel, 370 Robert Str., St. Paul, Minnesota.** 474mC

- * Kdýkoliv zavítáte do Omahy,
- * navštívte starého známého
- * **JOS. MARUŠKA,**
- * majitele elegantního hostince na
- * rohu 14. a William ul., Omaha.
- * Ochotně poslouží Vám zasmení
- * tým pivem, vínem, kofalkami a dou-
- * očky. Čutný luncb vždy po ruce.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce v všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam, Tol. Doug. 6867. Omaha, Neb.

V dílně, na farmě, v dolech,

Severův Gothardský Olej.

Rychlé upotřebení tohoto masného jest vždy vítanou úlevou pro pacienta.

Doporučuje se v případech:
revmatismu, neuralgie, pohmoždění, bolesti v zádech, vymknutí, křečí, otoku, stuhlosti svalů a při každé povrchní bolesti na těle.

Cena 50 centů.

Čtěte úsudky jlaych:

"Severův Gothardský olej již časte pomohl v přípa-dech úrazů muž i soudruhům v dílně."
G. Martos, Kipling O.

"Nemít Severův Gothardský olej na farmě sevyho se člověk útrapám, ztrátě času i peněz."
M. Votruba, Hay Springs, Neb.

"Považuji Severův Gothardský olej za nejnepřekáž-li-minent pro dělníky, pracující v dolech, kteří jsou tak často zapadáni revmatismem a vřetavení úrazům každou mi-nutu."
B. Hrbář, Vick Haven, Pa.

Opatřte si Severovy Léky u nejbližšího lékárníka. Řekněte mu, že si přejete jen Seve-rovy Léky a neberte jiných. Naše léky mají návod tiskový ve vaší řeči. Pište našem lékařskému oddělení o radu. Udílí se zdarma a ochotně.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

Pozorujete-li
na sobě příznaky
žlučnatosti,
jaterní choroby
zácpy,
nezáživnosti,
klesání sil,
pamatujte, že nejlepší služby vám prokáže
Severův Životní balsám.
Cena 75 centů.

Kdo si stěžuje,
že jej trápi
kašel,
nastuzení,
záducha,
chraptivost,
obtížný dech,
bolavost v hrdle,
tomu se nejlépe doporučuje
Severův Balsám pro plíce.
Cena 25c a 50c.